

[Aksel Larsen.]

med den anden gennem Prisstigning og lignende Foranstaltninger.

Men det ærede Medlem talte om, at i Organisationerne overvejer vi Spørgsmaalet. Den Overvejelse fører dog ikke til noget godt. Dér overvejer man, hvorledes man paa den ene eller den anden Maade skal faa dispenseret fra Lovens Bestemmelser om 10 Maaneders Grænsen. Det er uhyre let at faa Dispensation, hvis en Arbejdsløsheds-kasses Medlemmer vil paalægge sig selv ekstra Byrder til Betaling af den forøgede Understøttelse, der skal udbetales. Grænsen er imidlertid naaet. Det er det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen maaske ikke klar over, men det er det overvældende Flertal af Fagforeningernes Medlemmer og sikkert ogsaa hans eget Forbunds Medlemmer klar over, at Grænsen er naaet. Den Vej er altsaa ikke farbar. Det er ikke den Vej, Arbejderne ønsker, man skal gaa. Socialministeren har selv Gang paa Gang her fra denne Talerstol doceret, at Forholdene er abnorme, hvad Arbejdsløsheden angaar. Men alligevel vil man ikke gøre noget for at ændre de Tilstande, hvorunder de arbejdsløse lever paa Grund af 10 Maaneders Bestemmelsen, der i allerhøjeste Grad er beregnet ikke for abnorme, men for det, man kalder normale Arbejdsløshedstider. Maa jeg i Parentes sige, at det er egentlig haarrejsende, at man skal tale om Arbejdsløshed som et „normalt“ Fænomen.

Det er ikke nok med Forhandling i Organisationerne, for de ærede Medlemmer fra Socialdemokratiet har ikke gjort, hvad de kan, saa længe de ikke har sat disse Organisationer, der omfatter op imod 400 000 organiserede Arbejdere, som paa en Maade behersker alt Produktionsliv her i Danmark og kan bestemme, om det skal videreføres eller ikke, i Bevægelse for at tvinge det Samfund til Imødekommenhed over for de arbejdsløse, som ikke vil godvilligt. Men dér saavel som i Kommunerne sætter det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen og hans Partifæller sig paa alle Omraader imod, at der bliver gjort noget til Fordel for de arbejdsløse. Det er derfor ikke tilstrækkeligt her at ville klare det med: Vi har gjort, hvad vi kunde.

Dagsordenen er overflødig, siger det ærede Medlem. Hvorfor er den overflødig? Den er en Henstilling til Regeringen om at søge gennemført forsvarlige Hjelpeforanstaltninger for de arbejdsløse og søge det gjort inden Rigsdagens Hjemsendelse. Fornærmer Henstillingen maaske Regeringen,

siden Regeringspartierne anser det for nødvendigt at stemme imod denne Henstilling? Anser man Forholdene, under hvilke de arbejdsløse lever, for forsvarlige, eller mener man, at det kunde tiltrænges, at der bliver gjort noget? Anser man det for saa nødvendigt at faa Rigsdagen hjemsendt nu i Dag uden at have behandlet disse Problemer, medens man har kunnet holde Rigsdagen inde hele Sommeren til en Række mere eller mindre endeløse Forhandlinger om Landbrugets Forhold? Disse Spørgsmaal blev ikke besvaret ved det ærede Medlem Hr. Einer-Jensens flotte Bemærkning om, at der er gjort, hvad der kan gøres, og at Dagsordenen ikke har nogen Interesse. Det maa derfor være berettiget at gentage Spørgsmaalet, som jeg stillede før, og som jeg reelt har formuleret i Dagsordenen: Vil de forskellige Partier her i Rigsdagen, først og fremmest Socialdemokratiet, være med til at gøre noget for de arbejdsløse, eller vil de ikke?

Ordføreren (Einer-Jensen): Det sidste, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen spurgte om, kan jeg besvare med Ja. (*Aksel Larsen:* Bevis det!). Beviset ligger i de Forslag, som Regeringen har været med til at gennemføre indtil Dato. (*Aksel Larsen:* Er de tilstrækkelige?). Vent nu bare. . .

Formanden: Jeg advarer mod Afbrydelser, og jeg henstiller til Taleren ikke at lade sig anfægte af disse Afbrydelser.

Ordføreren (Einer-Jensen): De generer ikke mig, Hr. Formand. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen taler om, hvad vi overvejer i Organisationerne, at det er det og det. Hvor kan det ærede Medlem vide det fra? Det ærede Medlem skal i alt Fald ikke forsøge Tankeeksperimenter; det egner det ærede Medlem sig ikke til.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Kendskab til Organisationer, baade til min egen Organisation og til andre Organisationer, da kender jeg betydelig mere til dem end det ærede Medlem. Det ærede Medlem søger at tage Patent paa at repræsentere dem. Men den lille Klat, det ærede Medlem repræsenterer, kan virkelig ikke faa Lov til at dirigere det hele.

Jeg gentager, at Henstillingen er overflødig. Spørgsmaalet overvejes af Regeringen. Det er et Spørgsmaal, der altid i alle Regeringsforhandlingerne har været et af de mest fremtrædende, og det vil det naturligvis ogsaa være fremtidig.